

ZPRÁVA O SLEDOVÁNÍ OBJEKTA, KTERÝ ODMÍTAL VYPOVÍDAT A DĚLAL SI, CO CHTĚL

OLGA

ŘEŽISKA ANNA FRIEDMANOVÁ
SEŘIJE OLGA MATTIAS JÄGER
MONTÁŽ JAROSLAV JANEK
KAMERÁ JAROSLAV JANEK
HŘEČKA VLADIMÍR ČIBRSTIL
SEŘIJE TATJANA JANKOVÁ
PROJEKT JAROMÍRA POLÁKOVY
STYL FRANKA DING 07
(C) FILM & SOCIOLOGIE, ČESKÁ TELEVIZE 2014
DISTRIBUOVANÉ AEROFILMS, S.R.O. WWW.AEROFILMS.CZ
PHOTOGRAPHY © GISELE KOLINSKI, JEREMIAH © JAMES MONTAGNA, 2014. A KVM-IDENTIFIED PHOTOGRAPHY AND VIDEO SHOOTING. A MULTIMEDIA PRODUCTION IN COOPERATION WITH THE AVON FOUNDATION. PHOTOGRAPHY BY GISELE KOLINSKI, JEREMIAH © JAMES MONTAGNA, 2014. A KVM-IDENTIFIED PHOTOGRAPHY AND VIDEO SHOOTING. A MULTIMEDIA PRODUCTION IN COOPERATION WITH THE AVON FOUNDATION.

MEINERHEITEN.COM COOLMATHS REPET @shoutbush ELEELLE XANTYPA @vaivakfarr @silvanna A2

PRESSKIT

OLGA

Dokumentární film, Česká republika 2014
87 min.

Námět: Anna Freimanová
Scénář, režie: Miroslav Janek
Kamera: Miroslav Janek
Zvuk: Vladimír Chrastil
Střih: Tonička Janková
Dramaturgie: Hana Jemelíková
Výkonná produkce: Jan Krása

Producent: Jarmila Poláková, F&S
Koproducent: Česká televize
Distributor: Aerofilms

Film vznikl za podpory: Státního fondu kinematografie, Knihovny Václava Havla a Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové, přispěvatelů přes portál hit hit

Premiéra ČR: 15. května 2014

O FILMU - synopse

Nejbližší a nejspolehlivější parťák Václava Havla, kamarádka, která nezkazí žádnou legraci, naopak ji vymýšlí, štedrá hostitelka, vášnivá hráčka a houbačka, milovnice přírody, ostrá glosátorka, statečná a neúnavná disidentka, žena věčná, vždy s nohama na zemi a vždy svá.

Film o vnitřní svobodě Olgy Havlové, kterou 20 let omezovala tajná police sledováním, domovními prohlídkami a po té, co se její manžel Václav Havel stal prezidentem, tak to byl diplomatický protokol a povinnosti první dámy. V každé situaci však zůstala sama sebou a to je velmi inspirující. Nový celovečerní dokumentární film režiséra Miroslava Janka (Občan Havel, Umanutá) není pouze popisným životopisem, ale osobním portrétem výjimečné osobnosti – bývalé první dámy Olgy Havlové. Osobitá žena, veřejnosti známá jako manželka Václava Havla a zakladatelka nadace Výbor dobré vůle, je zde představena ze své civilní stránky. Janek se tolik nesoustředí na oficiální biografická data, ale nechává promlouvat dosud nezveřejněné archivní záběry a fotografie i osobní zповědi přátel. Film uvedla do kin distribuční společnost Aerofilms od 15. května. Film Olga byl ve festivalové premiéře uveden na letošním ročníku festivalu Jeden svět.

Trailer k filmu: <https://www.youtube.com/watch?v=yaryGp1FhXU>

Více informací o filmu: www.olgafilm.cz a www.facebook.com/olgafilm

O REŽISÉROVI | Miroslav Janek

Český dokumentární režisér, kameraman a střihač začal svou kariéru v 70. letech řadou krátkometrážních 16mm filmů, v tehdejší kontextu československého amatérského filmu výrazně pozoruhodných. V roce 1980 emigroval do Spojených států. Tam snímal, stříhal či režíroval řadu převážně dokumentárních filmů. Spolupracoval mimo jiné s Godfreyem Reggiem jako střihač na slavných celovečerních dokumentech Powaqqatsi, Naqoqatsi a krátkometrážním Anima mundi.

Je stálým pedagogem FAMU na Katedře dokumentární tvorby.

VYBRANÁ FILMOGRAFIE:

- Nespátrné (1996) - o nevidomých dětech, které fotografují
- Hamsa, já jsem (1998) - o nevidomých studentech pražské Konzervatoře Jana Deyla
- Previanti (1999) - výjevy ze života vesnických muzikantů
- Nachové plachty (2001) - dokumentární film inspirovaný stejnojmenným představením Divadla bratří Formanů a literárními texty Alexandra Grina
- Vierka (2005) - příběh malé Vierky ze slovenské romské osady, jíž se i s rodinou ujala zpěvačka Ida Kellarová
- Chačipe (2005) - koláž obrazů z dětského domova, jejímiž spoluautory se staly děti samy
- Občan Havel (2008) - dokument o 10 letech života bývalého českého prezidenta Václava Havla
- Zpověď Kateryny K. (2008) - příběh mladé ženy, která kvůli své národnosti a zrakovému postižení musí dokazovat, že je skvělá máma a vynikající zpěvačka
- For Semafor (2010) - hudební road movie s dvaceti zastávkami
- Umanutá (2012) - portrét režisérky Drahomíry Vihanové

ROZHOVOR S MIROSLAVEM JANKEM

Znal jste se s Olgou Havlovou osobně?

Olgu Havlovou jsem nikdy osobně nepotkal, přesto mám nevysvětlitelný pocit, že jsem ji důvěrně znal.

Poté, co jste se s ní „potkal“ při práci na filmu, co vás nejvíce překvapilo a proč?

Vlastně mě nic zásadního nepřekvapilo. Jenom jsem si průběžně s radostí potvrzoval to, co už jsem znal z literatury, z fotografií, či z vyprávění jejích přátel.

Jaké to je točit film o někom, kdo už mezi námi žije jen ve vzpomínkách?

Nelehké. Vše závisí od kvality archivních materiálů, pokud nechcete používat jen vzpomínání dosud žijících kamarádů a spolupracovníků. A my jsme měli to štěstí, že se nám podařilo dohledat v archivech celou řadu unikátních a dosud v žádném předchozím filmu nepoužitých situací a rozhovorů s Olgou.

Jak a v jakých archivech jste pátrali po neznámých faktech, záznamech a fotografiích?

Fotografie Olgy Havlové mně byly známy už z dřívější práce na filmu Občan Havel a taky od mého kamaráda Bohdana Holomíčka, takže dohledat je bylo celkem jednoduché. Dlouhý čas jsme trávili hledáním filmových archivů, především z pokladnice Originálního videožurnálu, což byl jakýsi audiovizuální samizdat druhé poloviny osmdesátých let, dále v České televizi a v Českém rozhlase. Dalším důležitým zdrojem a inspirací pro nás byly tištěné rozhovory s Olgou Havlovou, úřední záznamy StB a texty samizdatového občasníku Nový brak, který vydávala Olga Havlová společně se svými přáteli. Hledali jsme také v Knihovně Václava Havla, v nadaci Olgy Havlové Výbor dobré vůle a v archivu tiskovin, zakázaných komunistickým režimem, Libri prohibiti. Významným vodítkem byla pro mě biografie Olgy Havlové od Pavla Kosatíka.

Je něco, u čeho litujete, že se to nedostalo do filmu?

Ano. Třeba to, že Olga byla vášnivá karbanice. A také vášnivá čtenářka. A také to, že zlo komunistického režimu pokládala za procházku růžovým sadem ve srovnání se zlem, které začalo všude (celosvětově) vystrkovat růžky po revoluci.

V čem je podle vás příběh Olgy Havlové jedinečný?

Především v jedinečnosti osobnosti Olgy Havlové, to jest v pevnosti jejích nekompromisních postojů, v upřímnosti, přímočarosti, neokázalosti, v její neochotě jednat diplomaticky na úkor pravdy, v její neochotě měnit osobnost podle situace, v jejím talentu sdružovat lidi a iniciovat inteligentní recesistické akce, reflektující dění ve společnosti.

No a samozřejmě je jedinečný i životopisně – holka ze Žižkova bez formálního vzdělání se stává první dámou disentu, později první dámou republiky, konverzuje s královnami a prezidenty, výrazně pomáhá zdravotně postiženým a sama umírá předčasně. Kdyby bylo více lidí jako Olga, bylo by na světě lépe.

O AUTORCE NÁMĚTU | Anna Freimanová

Původním povoláním knihovnice. V 70. letech pracovala jako asistentka režie v Divadle Na zábradlí, později jako knihovnice v divadelním oddělení Národního muzea a Městské knihovny. Angažovala se v samizdatových edicích, zejména při vydávání časopisu O divadle. V letech 1990 – 2003 pracovala v Kanceláři prezidenta republiky jako tajemnice Václava Havla pro literární a divadelní agendu. V těchto letech mj. edičně připravovala většinu českých vydání jeho děl. V 90. letech spoluzaložila divadelní a literární agenturu Aura-Pont a Nadační fond Ceny Alfréda Radoka. V letech 2004 – 2011 působila v České televizi, nyní pracuje v Knihovně Václava Havla jako editorka, kde zatím připravila k vydání tyto tituly: Václav Havel o divadle, Moc bezmocných a jiné eseje, Příležitostný portrét Václava Havla a Síla věčnosti Olgy Havlové.

SLOVO ANNY FREIMANOVÉ

„11. července 2013 by se Olga Havlová dožila 80 let. V lednu roku 2014 to bude 18 let, kdy zemřela. My, kteří jsme ji znali, to ale odmítáme brát na vědomí. Olga je tu stále s námi, plná sil, nápadů, humoru, noblesy, rozhodnosti a empatie, pohostinná i přísná.

V dokumentu nahlížíme do sice drsného, ale nespoutaného prostředí, ve kterém se Olga narodila – do světa dělnického Žižkova 30. a 40. let. Tady, na žižkovských ulicích a uprostřed zdejších dětských partiček, Olga vyrůstala. V dnes už neexistujícím světě stěsnaných pavlačových domů a uliček pulsovala energie obyvatel, prakticky a s vervou bojujících o místo na slunci. Čtvrť činorodá, bohémská, kde byly děti denně konfrontovány s tvrdou všední realitou, ale zároveň i tajemná a lákavá k dobrodružstvím. Složitě, ale svobodné dětství prožívala v malém bytečku v atmosféře rodinné soudržnosti spolu s babičkou, matkou, sestrou a jejími dětmi. Starala se o houf svých synovců a neteří, byla přirozenou vůdkyní pouličních společenství, hltala množství knih, účastnila se kulturního a výchovného programu Přemysla Pittera v Milíčově domě, navštěvovala s maminkou a sestrou kina a zdejší divadelní představení. Olžin vstup do života byl v naprostém kontrastu nejen vůči noblesnímu a kultivovanému prostředí, ve kterém vyrůstal její budoucí manžel Václav Havel, ale i vůči elitní intelektuální a umělecké společnosti, do které ji Václav přivedl a do níž kupodivu přirozeně zapadla.

Film pracuje se starými filmovými záznamy a fotografiemi, z nichž některé ve filmu zveřejňujeme poprvé, oslovili jsme pamětníky a pokusili se přiblížit Olžině rodině. Nejde ale o klasický pamětnický snímek s archivy a mluvícími hlavami. Nechtěli jsme mapovat Olžin život, nechtěli jsme se nechat svázat životopisnými fakty. Chtěli jsme vytvořit autorský film, který připomene a přiblíží Olžina ducha, ráz doby tak, jak jsme ji znali.“

OSTATNÍ TVŮRCI

Hana Jemelíková

Dramaturgie

Působila jako pedagog na pražské FAMU. Byla dramaturgyní řady filmů režiséra Pavla Kouteckého, včetně filmu *Občan Havel*. Spolupracovala též mimo jiné na filmech Krystiny Krause a Jacka Petryckého (*Návrat Agnieszky H.*), Miroslava Janka (*Umanutá*), Pavla Štingla (*Ghetto jménem Baluty*, *Cesta k cestě*, *Eugéniové*), Karla Čtveráčka (*Včely letěly krásně*) a Tomáše Škrdlanta (*Nevítaní*).

Tonička Janková

Střih

Byla střihačkou filmů *Občan Havel* (režie Pavel Koutecký a Miroslav Janek), *Miloš Forman Stories* (režie Vojtěch Jasný), *Johnny Suede* (režie Tom di Cillo), *Děti noci* (režie Michaela Pavlátová), *Čert ví proč* (režie Roman Vávra), *Dobře placená procházka* (režie Miloš Forman) a řady dokumentů, které režírovali Miroslav Janek, Pavel Štingl a Břetislav Rychlík.

Vladimír Chrástil

Zvuk

Byl například zvukařem filmů Miroslava Janka (*Andrej Krob na tahu*), Pavla Štingla (*Eugéniové*, *Šil jsem u Kubiše*) či Břetislava Rychlíka (*Cirkus Havel*, *Zle matičko, zle*, *Schwarzenberci zde!*, *Kamenolom Boží – jeden rok v severních Čechách*).

Jarmila Poláková

Produkce

Vede produkční společnost *Film & Sociologie* od roku 1991. Jako producentka se podílela na vzniku několika filmů Pavla Kouteckého včetně snímku *Občan Havel* (2008, režie Pavel Koutecký, Miroslav Janek). Další filmy z poslední doby jsou *Evoluce 4 z revoluce* (2010, režie Pavel Koutecký, Jan Šikl), *Léčba dějin* (2013, režie Vít Janeček), *Fragmenty P. K.* (2013, režie Jana Počtová).

Jan Krása

Výkonná produkce

Byl výkonnou produkcí mnoha filmů režiséra Pavla Kouteckého.

Jeho společnost Studio KF s.r.o. je koproducentem filmu *Občan Havel* a producentem filmu režiséra Tomáše Škrdlanta *Nevítaní*. Film dostal Diváckou cenu na festivalu Jeden svět 2010 a Cenu Pavla Kouteckého 2009.

ROZHOVOR S MILENOU ČERNOU | ředitelkou Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové

Jak jste se seznámila s Olgou Havlovou?

S Olgou jsem se seznámila při premiéře hry Václava Havla „Vyrozumění“ v divadle Na zábradlí. Bylo to v červenci 1965 a na premiérovou oslavu mne pozval Václavův bratr Ivan, tehdy obdivovaný autor jazyka „ptydepe“, patafyzického stroje a robotiky. Do divadla Na zábradlí jsem chodila ráda a často. Zнала jsem celý repertoár. Vyhovovala mi atmosféra souznění herců, tvůrců, personálu a návštěvníků. Absurdní divadlo v té době dokonale vyjadřovalo pocity mladé generace. A herci byli skvělí. Takové divadlo už se později nikdy nikde neopakovalo.

Jak často jste se setkávaly v sedmdesátých a osmdesátých letech?

Vídaly jsme se poměrně často, nejvíc u Havlů, kde se konaly semináře z filosofie, vědy a umění a kde se scházeli lidé z Charty 77 a jejich příznivci. Bývala jsem zvána i na rodinné oslavy. Olga obvykle našla chvíli, kdy jsme si mohly nerušeně popovídat. Jedním z našich společných zájmů byla četba, sdělovaly jsme si novinky, které se objevily na knižním trhu. Dobře jsme si rozuměly. Bydlela jsem blízko, takže jsme spolu občas venčily psy na náplavce u Vltavy a povídaly si o životě. Také o zdraví, nemoci a smrti. Olga mi důvěřovala jako lékařce, což u ní bylo vzácné.

Byla jste u vzniku myšlenky založit Výbor dobré vůle?

Přímo u vzniku Výboru dobré vůle jsem nebyla. Ale paní Olga mne ihned pozvala jako expertku v oboru zdravotnictví a o něco později mne jmenovala do správní rady nadace. Chodila jsem na schůze Výboru i do „sekretariátu“, který tvořila Olinka Stankovičová a štáb dobrovolnic. V těch prvních dobách jsem byla předsedkyní sociálního výboru Zastupitelstva hlavního města Prahy. Přenášela jsem různé impulzy do Výboru dobré vůle. Olga v tom viděla příležitost sledovat, jak se vyvíjejí nové formy sociální práce, sledovat změny, které přinášejí nově vznikající občanská sdružení ve prospěch dětí i dospělých se zdravotním postižením, a rozhodla se tyto aktivity všemi způsoby podporovat.

PRESS KONTAKT

Aerofilms

Radka Urbancová

radka.urbancova@post.cz | +420 774 483 165

Fotografie v tiskové kvalitě a další materiály ke stažení najdete na úložném systému aero.capsa.cz (přístupové údaje na vyžádání).